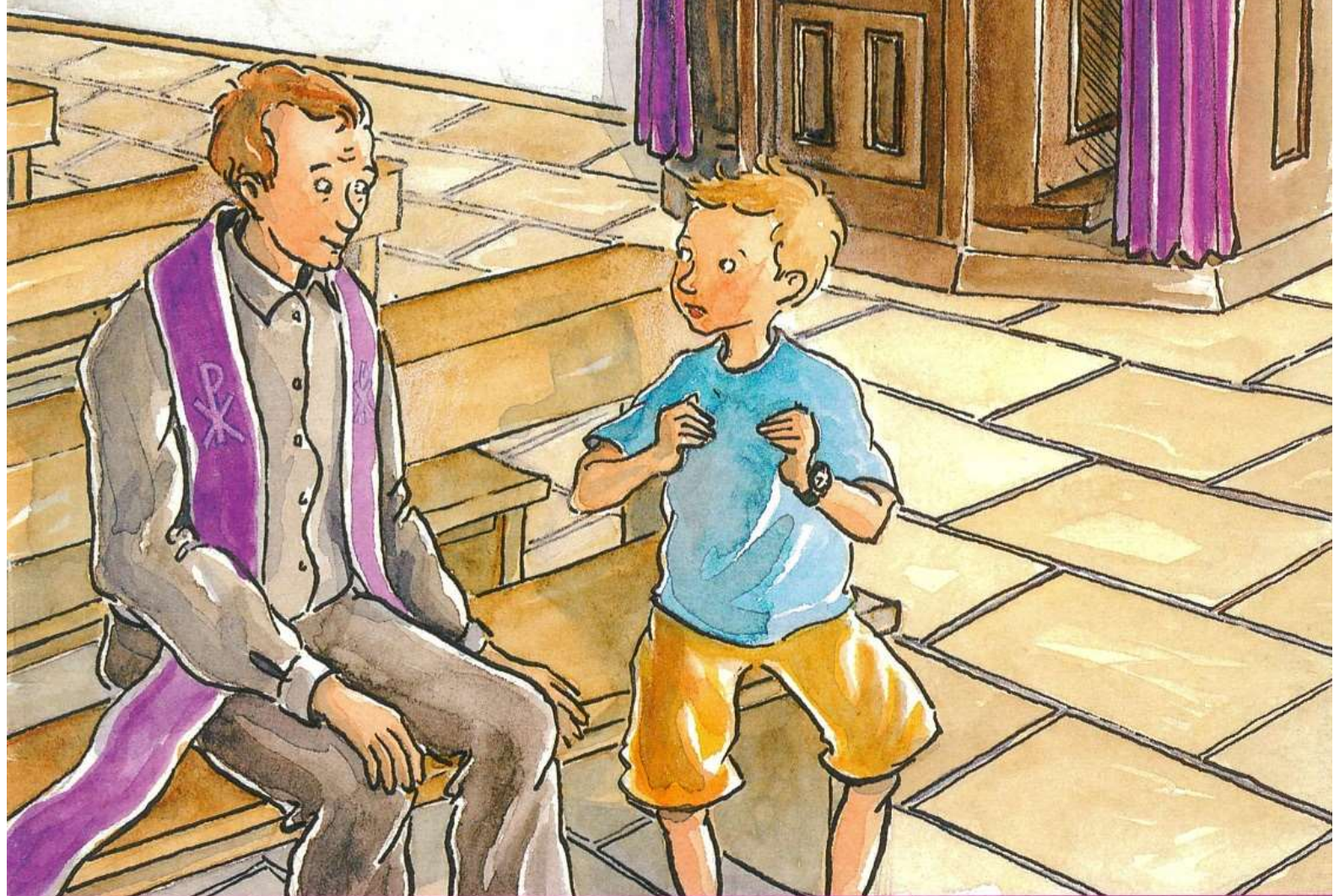

Svátost smíření

Každý člověk hřeší

Každý člověk je hříšný.
To patří k naší podstatě.
Jsou ale různé způsoby,
jak se s hříšností vypořádat.

Když cítíme, že jsme udělali něco špatného, můžeme
zapírat a lhát.
Můžeme svou vinu také svést na někoho jiného.
Můžeme si pro své špatné chování najít nějaký důvod.
Také se můžeme tvářit, že je nám to jedno.

NEBO

Můžeme svou vinu uznat.
Můžeme říct, že je nám to líto.
Můžeme se pokusit svou vinu napravit a zlo odčinit.
A můžeme se snažit, abychom podobnou chybu příště
neopakovali.

Přiznat vinu

Helena nejdřív nevěděla, co má dělat. Dokonce ji napadlo, že rozbitý květináč svede na svoji kočku Mínu. Ale pak si uvědomila, že Mína by za trest nesměla nějaký čas do domu - a to nechtěla, protože ji má moc ráda.

Nakonec se rozhodla, že mamince řekne pravdu. Šla do kuchyně a lezlo z ní jak z chlupaté deky, když se mamince svěřovala, že květináč trefila omylem, když si házela s míčem - což

měla uvnitř zakázané. Ale je jí to líto a už to nikdy neudělá...

Maminka samozřejmě nebyla nijak nadšená, ale těšilo ji, že se Helena přiznala. Dokonce jí pomohla uklidit střepy a rozsypanou zem.

Heleně se hodně ulevilo - má to za sebou a přiznání nebylo tak strašné...

Zacheus, bohatý celník

Také v Bibli najdeme několik vyprávění o lidech, kteří zhřešili...

Tohle je Zacheus, známý boháč. Každý den stojí u městské brány a vybírá peníze od těch, kdo chtějí vejít do města.

Každý ví, že Zacheus svého postavení zneužívá - vyžaduje od lidí víc, než je určeno zákonem.

Proto je dnes tak bohatý - vždyť celníka dělá už dlouho...

Ale proč dneska sedí boháč Zacheus na stromě?

Zaslechl, že do města přišel Ježíš, velký léčitel a mág, Zacheus se rozhodl, že ho musí za každou cenu spatřit.

Kolem Zachea se tlačí plno lidí - všichni chtějí vidět toho Ježíše...

Když Ježíš procházel kolem Zachea, zastavil se. Pohlédl nahoru na strom a řekl:
„Zachee, slez rychle dolů! Dneska budu tvým hostem!“

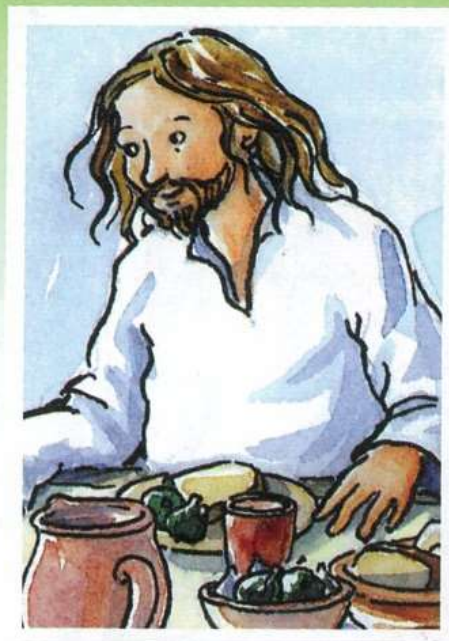
Když lidé zaslechli Ježíšova slova, byli velmi překvapeni. Nikdo z nich totiž Zachea zrovna nemiloval, a kdo by chtěl navštěvovat takového člověka?

Dívali se na Zachea nepřejíciými postranními pohledy a skrývali své rozhořčení. Jak může Ježíš jít do domu zrovna takového hříšníka?!

Ale Zacheus nedbal - rychle slezl ze stromu. Velmi se zaradoval, že Ježíš chce vejít do jeho domu...

Ježíš opravdu přišel k Zacheovi. Seděl s ním u stolu, jedl a pil. Ukázal mu, že ho má přes všechny jeho chyby rád. Nemluvil o jeho podvodech - viděl, co se odehrává v Zacheově srdci.

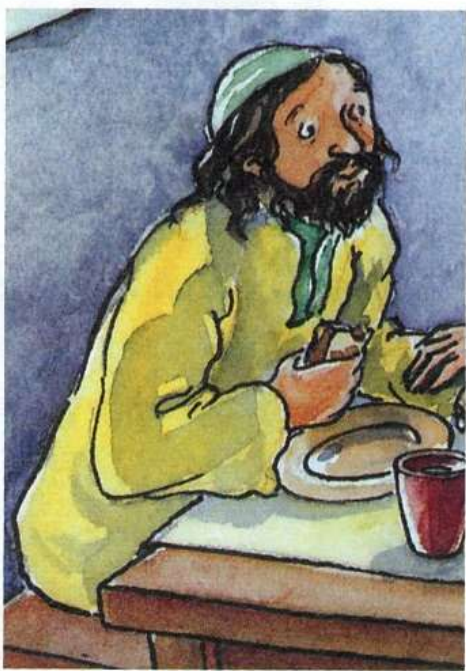

Zacheus věděl, že žil špatně - okrádal jiné lidi, jen aby se mu dařilo dobře.

Co by měl Zacheus udělat?

- Mohl by Ježíšovi vyprávět, že ostatní celníci jednají stejně.
- Může celou záležitost „shodit ze stolu“ a vůbec o ní nemluvit.
- Mohl by Ježíšovi říct, že se to stalo jen jednou a že to víckrát neudělá.
- Může říct, že je mu to líto, ale dál od lidí vybírat vyšší poplatky, než je předepsáno.

Ale Zacheus neudělal nic z toho.

Zacheus chtěl být Ježíšovým přítelem. Cítil, že by měl změnit svůj život...

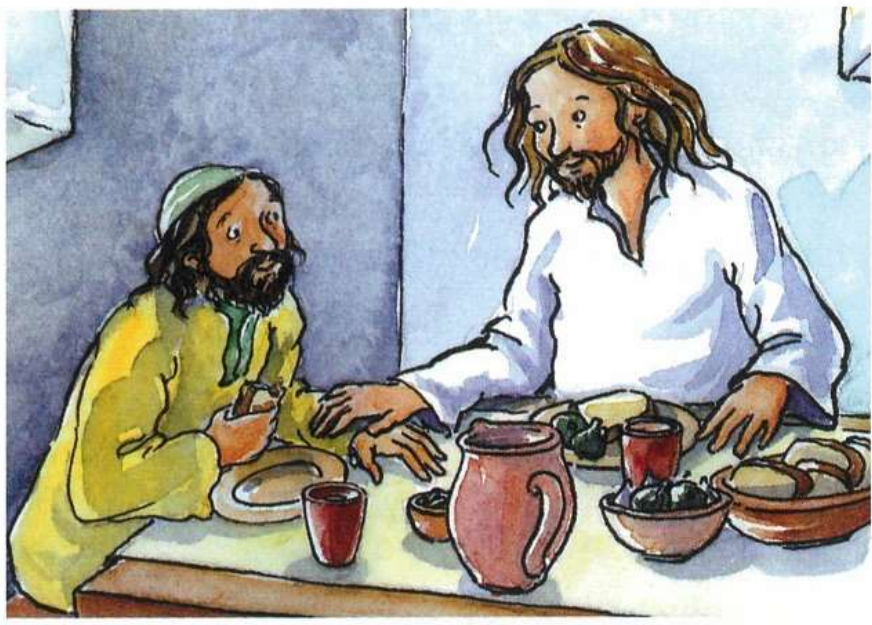
Proto řekl: „*Pane, polovinu svého majetku rozdám chudým. A těm, od kterých jsem vybral víc peněz, to čtyřnásobně vrátím.*“

Když to lidé uslyšeli, užasli.
Jak se stane, že Zacheus, takový starý podvodník, chce rozdávat peníze chudým?!

Ježíš řekl: „Zachee, raduji se. Dnes přišla do tvého domu spása...”

Když Zacheus slyšel Ježíšova slova, byl šťastný. Setkání s Ježíšem změnilo jeho život.

Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo...

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby Ježíše viděl, protože tudy měl procházet.

Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal.

Všichni, jakmile to uviděli, reptali a říkali: „Vešel jako host k hříšníkovi!”

Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!”

Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahámův.

Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.“

Lk 19,1-10

Potkat Ježíše dnes

Zacheus poznal, že to s ním Ježíš myslí dobře. Vnímal, že ho má rád, i když je velký hříšník.

Proto se nebál a Ježíšovi své hříchy vyznal - dokonce slíbil, že selepší a už nebude hřešit.

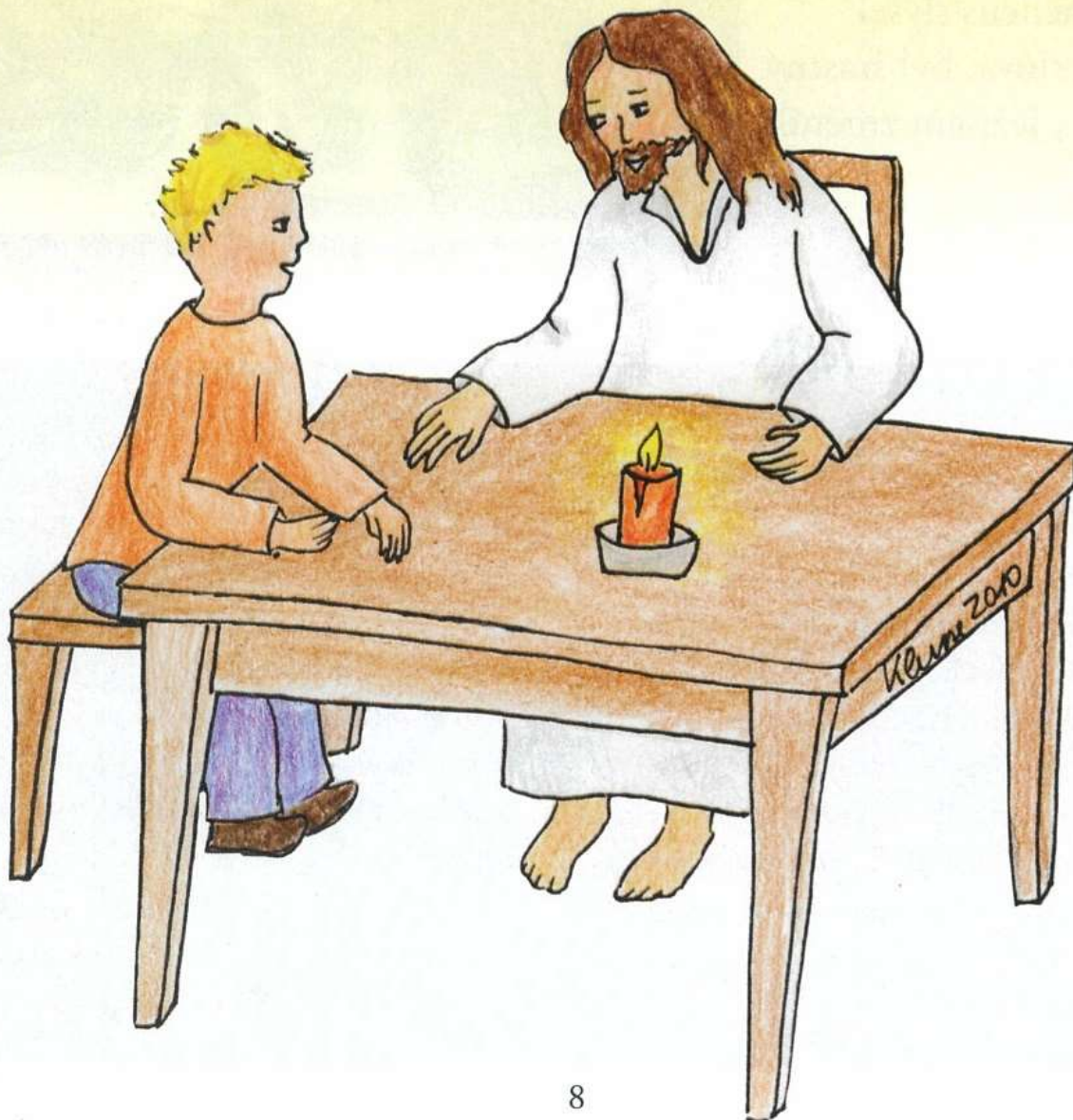
I dnes nám Ježíš dává možnost, abychom mu přednesli a vyznali své viny.

Církev k tomu ustanovila svátost smíření.

Stejně jako Zacheus i my můžeme při zpovědi:

- vyznat své hříchy,
- litovat toho, co jsme udělali,
- předsevzít si, že selepšíme,
- začít nový život.

K tomu nám Ježíš prostřednictvím kněze dává rozhřešení (osvobozuje nás od vykonaných hříchů) a dostatek sil k novému začátku.

Potkat Ježíše dnes

Zacheus poznal, že to s ním Ježíš myslí dobře. Vnímal, že ho má rád, i když je velký hříšník.

Proto se nebál a Ježíšovi své hříchy vyznal - dokonce slíbil, že selepší a už nebude hřešit.

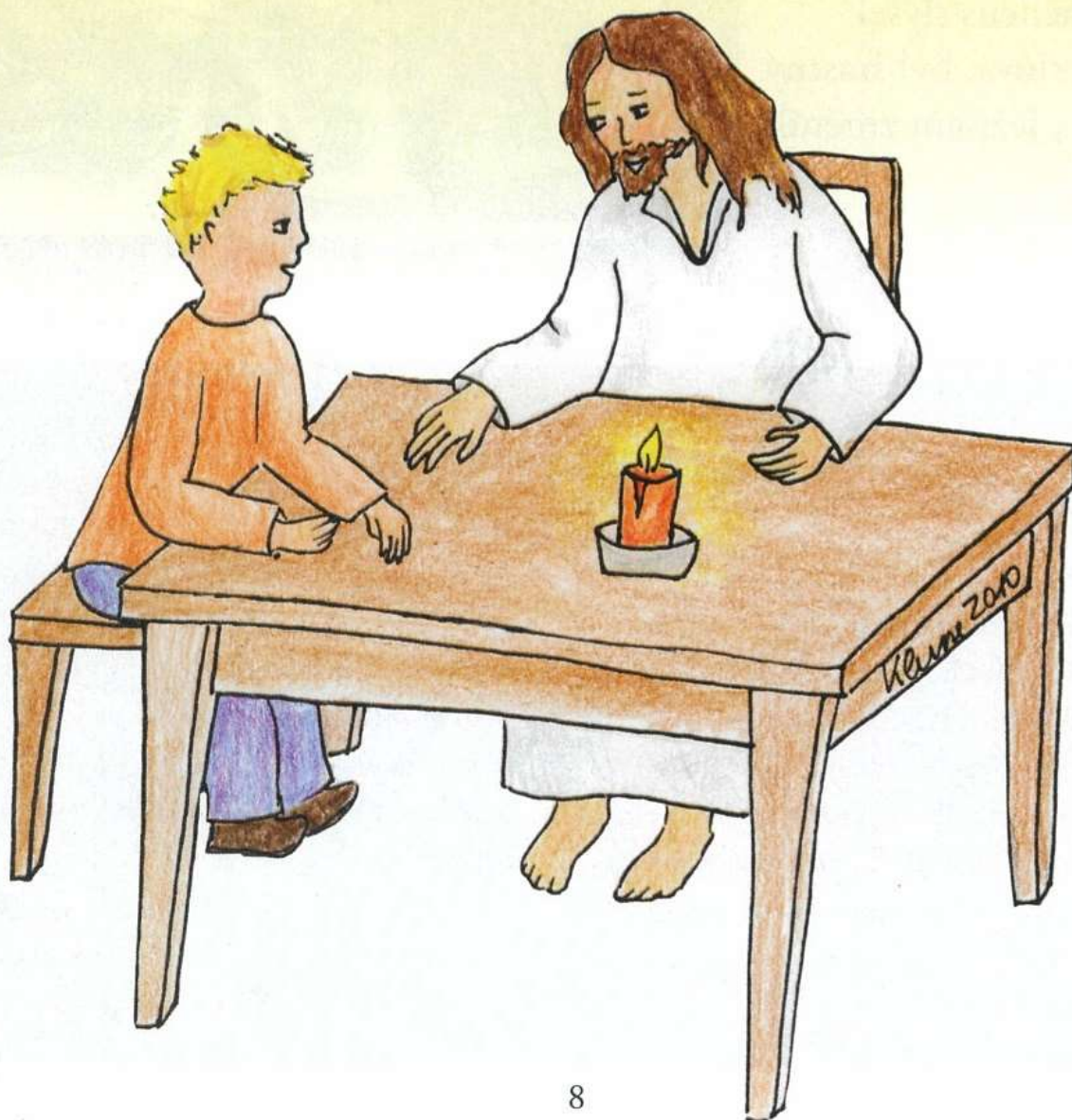
I dnes nám Ježíš dává možnost, abychom mu přednesli a vyznali své viny.

Církev k tomu ustanovila svátost smíření.

Stejně jako Zacheus i my můžeme při zpovědi:

- vyznat své hříchy,
- litovat toho, co jsme udělali,
- předsevzít si, že selepšíme,
- začít nový život.

K tomu nám Ježíš prostřednictvím kněze dává rozhřešení (osvobozuje nás od vykonaných hříchů) a dostatek sil k novému začátku.

Kde se zpovídáme?

Přistupovat ke svátosti smíření a vyznávat své hříchy se dá vlastně všude - na louce, během procházky, v autě, ve škole...

Obvykle a nejčastěji se zpovídáme v kostele, v prostoru k tomu speciálně určenému - ve zpovědnici nebo zpovědní místnosti.

Zpovědní místnost

Dneska už je v mnoha kostelích k vidění zpovědní místnost. Většinou vypadá jako malý pokoj, kněz sedí u stolku a tomu, kdo se jde zpovídat, nabídne židli. V místnosti bývá také klekátko - někteří přeci jenom dávají přednost zpovědi vkleče.

Zpovědnice

Zpovědnice je vlastně docela obyčejná skříň - trojdílná, některá má okénka, uvnitř je na každé straně klekátko.

Kněz sedí uprostřed a věřící přichází a poklekávají střídavě z obou stran. Mezi nimi a knězem je mřížované okénko, které bývá tak husté, že kněz nevidí, kdo k němu přichází...

U koho se zpovídat?

Každý kněz římskokatolické církve je zástupcem Boha na zemi. Tím pádem se u každého takového kněze můžeme vyzpovídat. I když je jeho úloha velmi důležitá, přesto není při této svátosti hlavní.

Je především prostředníkem mezi Bohem a námi. Můžeme to přirovnat k telefonu - řekneme knězi

to, co bychom chtěli říct Bohu, a jeho prostřednictvím naše slova „doletí“ přímo k Bohu.

A naopak - Bůh nám odpustí naše viny prostřednictvím kněze. Proto vlastně není důležité, u jakého kněze a kde přistoupíme k svátosti smíření.

Ale jestli je to pro někoho důležité, samozřejmě si může najít takového kněze, který mu bude sympatický a u kterého bude mít menší obavy z vyznání svých hříchů...

TOP SECRET

Žádný kněz nesmí nikomu prozradit, co mu někdo při zpovědi řekne. Zpovědní tajemství je to největší tajemství na světě.

Nemusíme si tedy dělat starosti, že se naše viny dozví někdo další. Zpovědní tajemství platí za každých okolností - i kdyby se náhodou stalo, že někdo naši zpověď přerušil nebo kněz bude muset naléhavě někam odejít.

Zpovědní tajemství prostě platí za všech okolností!

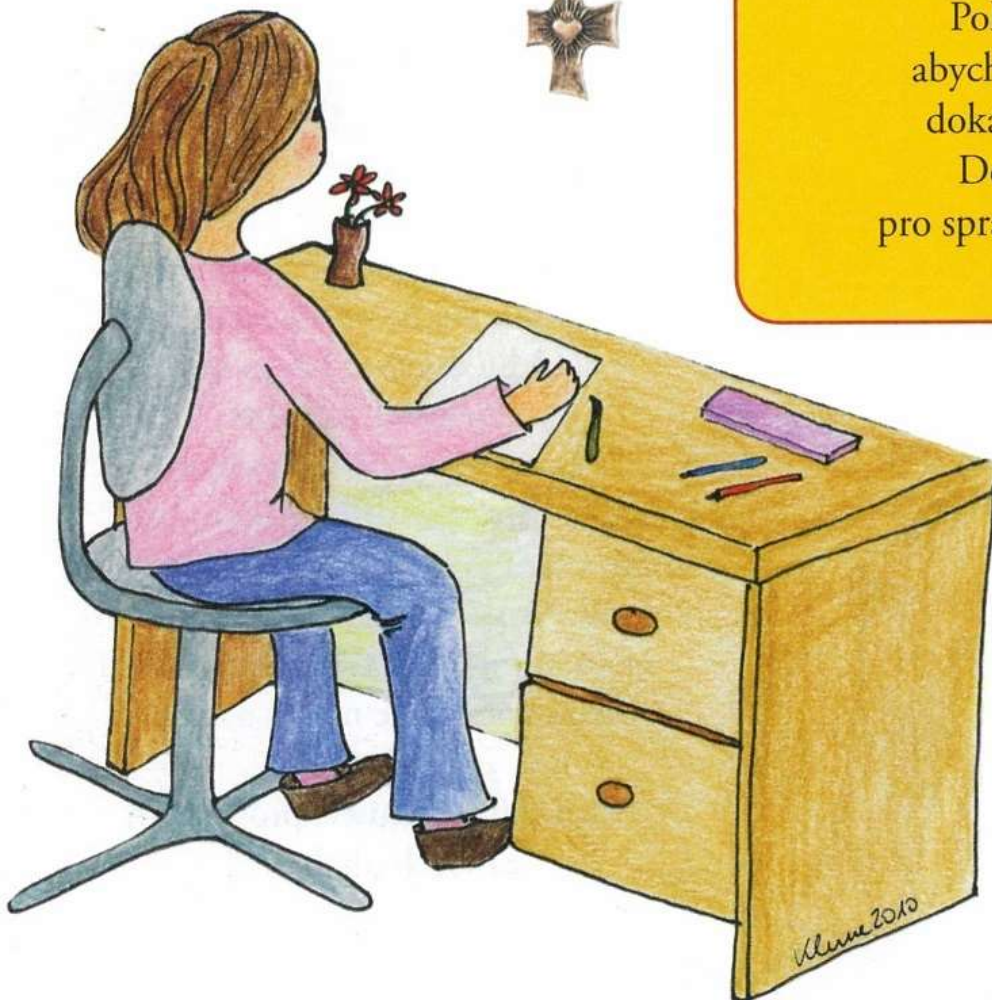
Z čeho se zpovídat?

Každý člověk dělá chyby, každý někdy šlápne vedle.

Když někdy nevíme, z čeho bychom se vlastně měli zpovídat, stačí, když se na chvíli ponoříme do svého nitra. Pak si určitě vybavíme situace, kdy jsme nejednali zrovna příkladně a správně.

Je potřeba se čas od času nad sebou zamyslet a zhodnotit své chování a vztahy k bližním - a nejen proto, abychom věděli, z jakých hříchů bychom se měli zpovídat.

Následující stránky by vám mohly pomoci s přípravou na svátost smíření.

Modlitba před svátostí smíření

Bože, Otče nebeský,
jsi vševědoucí a znáš mě dokonale.
Voláš mě, abych zkoumal svůj život
před tebou a poznal se tak,
jak mě znáš a vidíš ty.

Tvůj Syn Ježíš Kristus
mi svým lidským životem ukázal,
jak mám žít já, který nesu
jeho jméno - křesťan.

Osviť svým Duchem můj rozum,
abych se poznal.

Dotkni se mého srdce,
abych svých hříchů litoval.

Daruj mi statečnost a pokoru,
abych se upřímně vyznal.

Pohni mou vůlí,
abych svá předsevzetí
dokázal uskutečnit.

Dej mi nadšení
pro spravedlnost a dobro.

Příprava na svátost smíření

Dobrá příprava na svátost smíření - to už je skoro jako polovina zpovědi. Proto je potřeba, abychom si na ni udělali čas. Posadte se na klidné, tiché místo a zamyslete se nad následujícími oblastmi našeho života:

Můj vztah k Bohu

Bůh si přeje, abychom ho milovali celým svým srdcem. To se projevuje modlitbou, účastí na mši sv., ale třeba i tím, že si během dne na Boha jen tak vzpomeneme. To nám ale někdy dělá problémy, často modlitbu nestíháme. **Kolik místa má Bůh v našem srdci?**

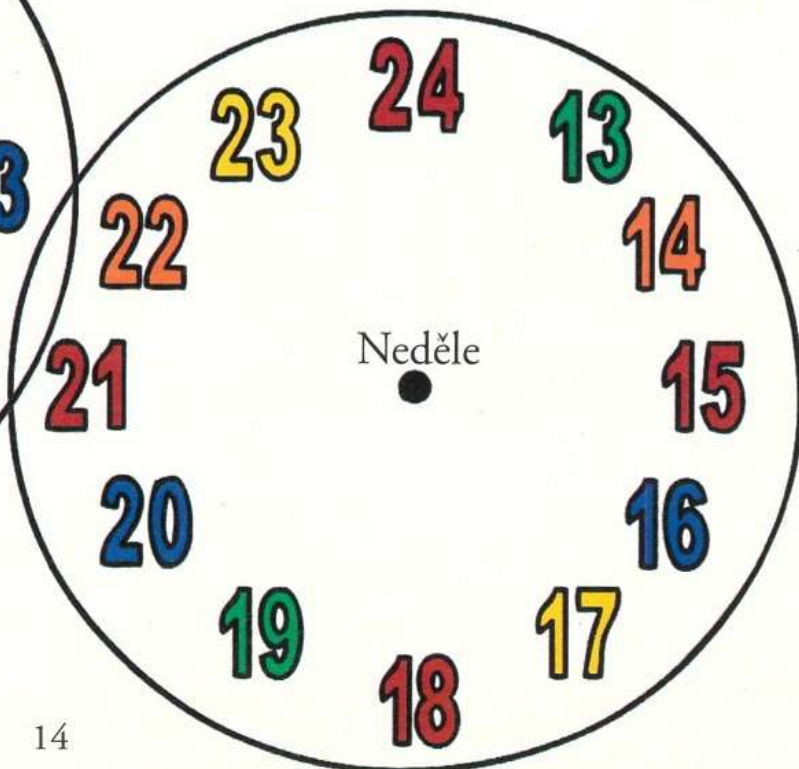
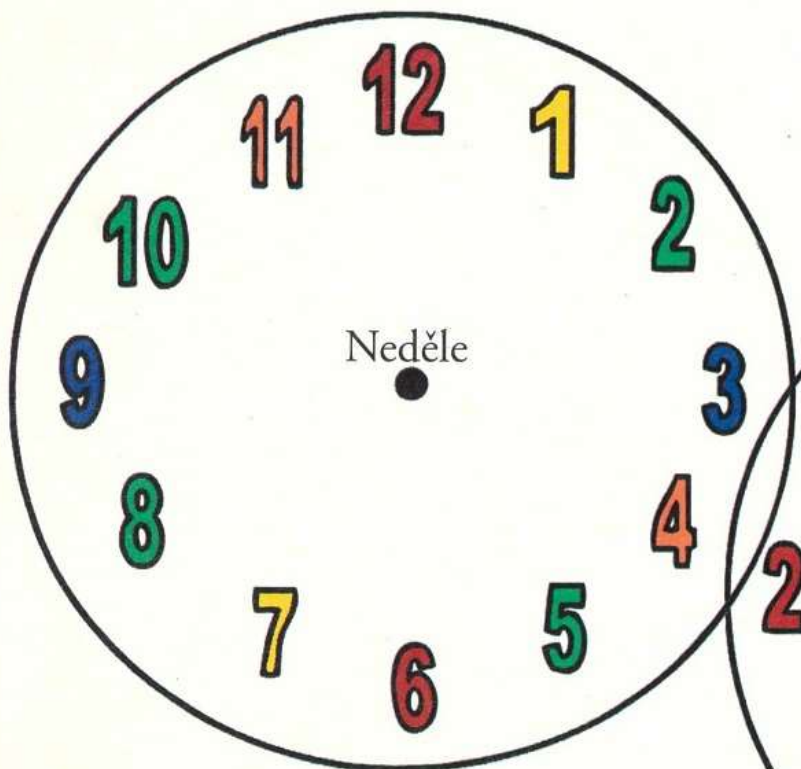
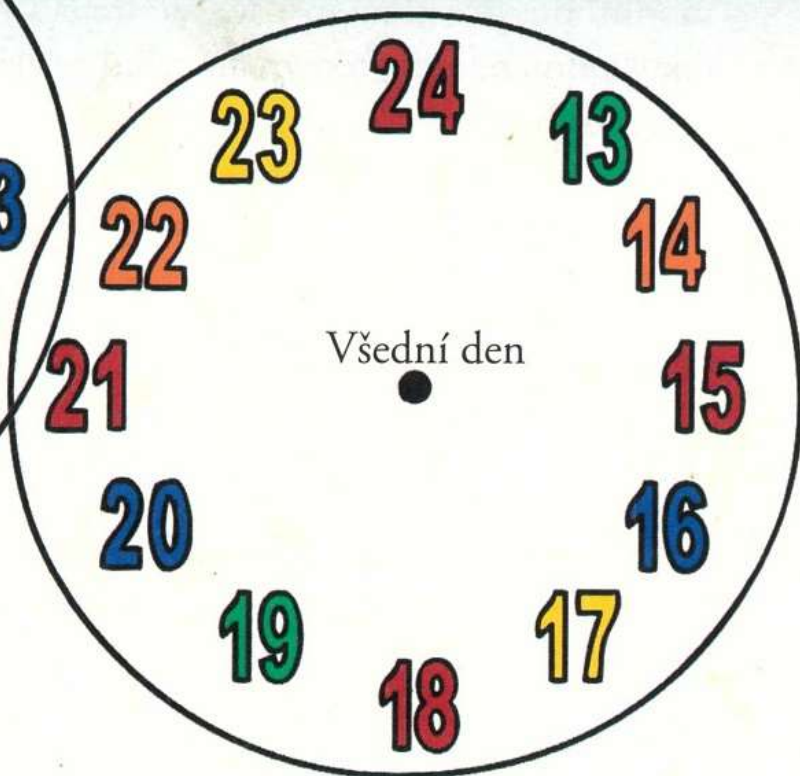
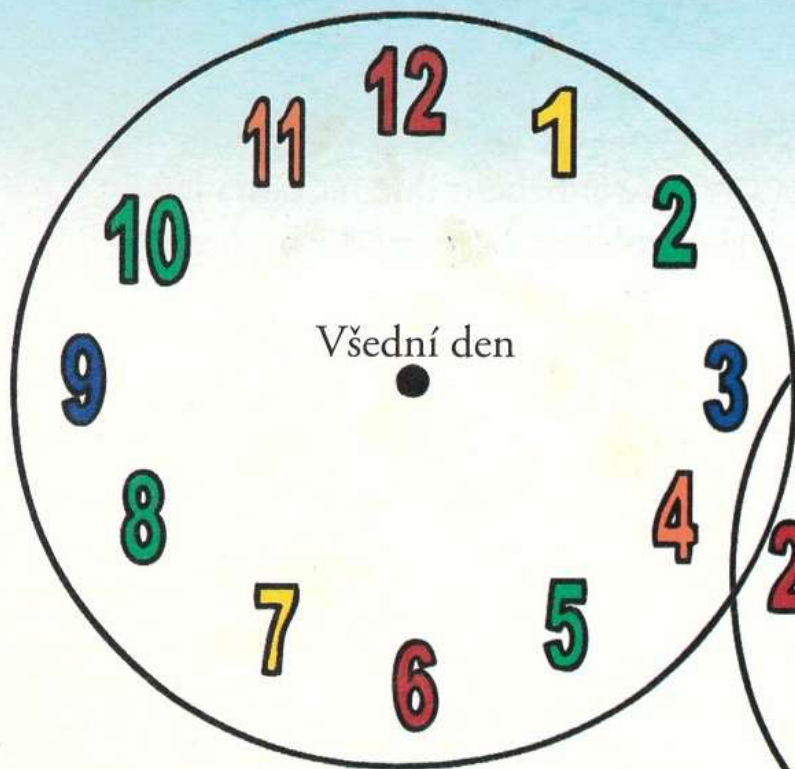
Vezměte si pastelku a vymalujte takovou část srdce, kterou Bůh podle vás zaujímá ve vašem životě.

Jak dobře Boha známe?

Snažíme se Boha poznat - četbou Bible, v hodinách náboženství nebo pravidelnou účastí na mši sv.? Je pro nás Bůh jako dobrý přítel nebo ho považujeme za cizince?

Kolik času Bohu věnujeme?

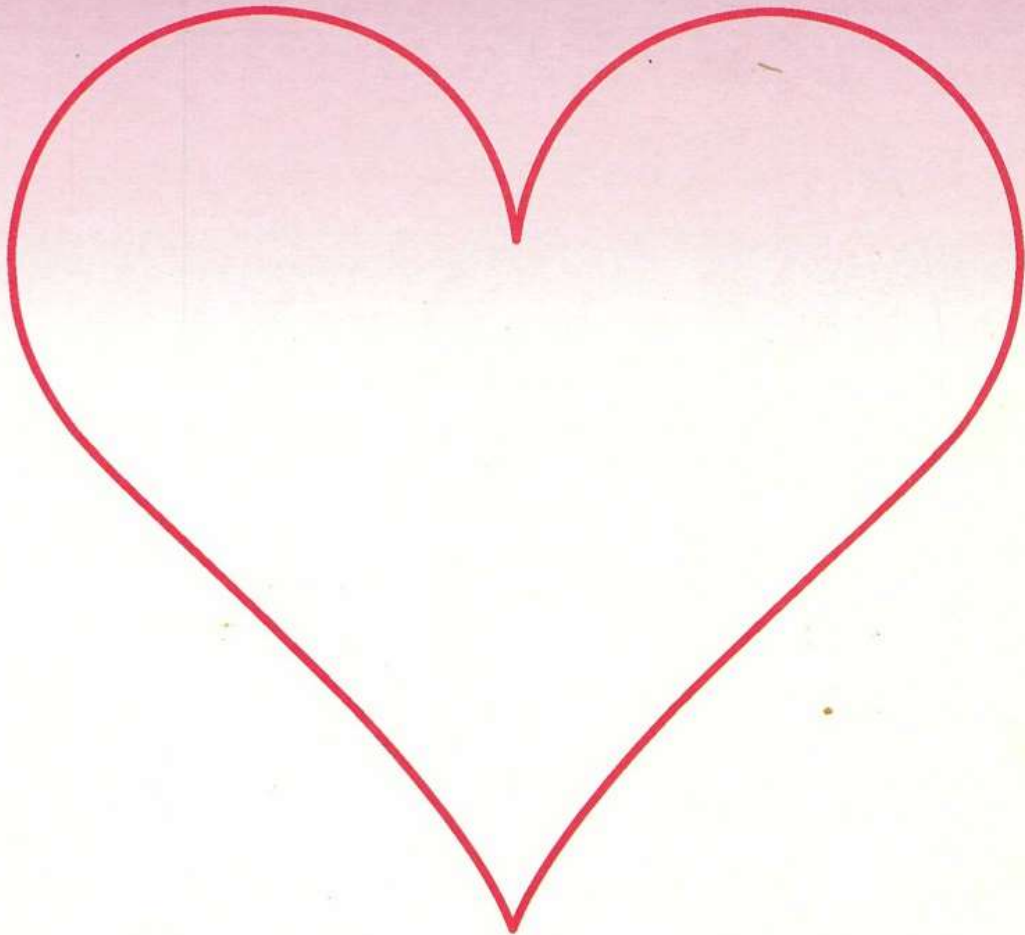
Nakreslete, kolik času Bohu věnujete ve všední dny a v neděli. Účastníte se aspoň nedělních bohoslužeb? Kdy, jak často a jak dlouho se modlíte? Navštěvujete nějaké společenství, které se schází ve vaší farnosti nebo v okolí? Čtete náboženské knížky a časopisy? ...

Moje vztahy s lidmi

Ježíš v Bibli říká: „Milujte své bližší jako sebe sami!“

Namalujte, kolik místa ve vašem srdci zaujímají vaši bližní.

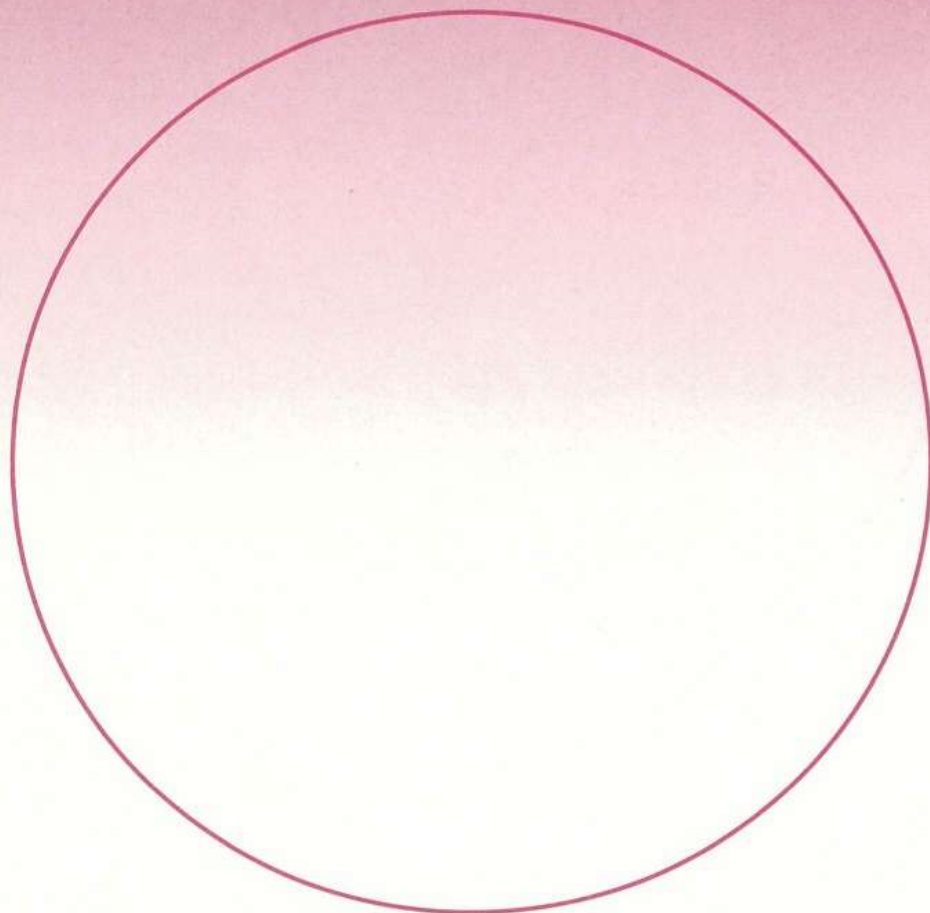

I když své rodiče, sourozence a kamarády máme rádi, stejně jim občas nějak ublížíme. Popište situace, ve kterých se vám to stává nejčastěji:

Moje vztahy s lidmi

Ježíš také řekl: „Milujte své nepřátele!“

Jaké lidi považujete za své nepřátele a nepouštíte je do svého srdce? Nakreslete je do kruhu nebo tam napište jejich jména.

Jak se chováme k lidem, kteří nejsou našimi přáteli?

Zranění

Někdy nemáme rádi lidi, kteří se nás nějak dotkli nebo nás - třeba svými slovy - zranili. Když nám někdo ublížil a považujeme ho za svého nepřítele, můžeme Boha při svátosti smíření požádat, aby náš vztah uzdravil.

Nejdřív si ale musíme uvědomit, že se s tím člověkem opravdu chceme smířit. A pokud ne, i to můžeme při zpovědi vyznat. Bůh může naše vztahy uzdravit.

Jak se chováte k lidem a životnímu prostředí kolem sebe? Zakřížkujte, kdy spíše správně a kdy bohužel špatně. Najděte příklady ve svém životě, kdy jste se zachovali špatně nebo řekli něco zlého.

Jsem...	Zakřížkujte	Jsem...	Zakřížkujte	Kdy se vám stane, že se zachováte špatně?
ohleduplný		bezohledný, tvrdý, zlomyslný		
pozorný k rodičům i učitelům		svévolný - dělám si, co chci		
zodpovědný		lehkomyslný		
vstřícný, s ohledem na druhé		sobecký, jde jen o můj prospěch		
velkorysý, nepomlouvám nikoho		malicherný, pomlouvám jiné		
spolehlivý - svěřené tajemství zachovám		nespolehlivý, slíbím mlčení a nedodržím ho		
láskyplný, odpouštějící		zatvrzelý a zlostný		
přátelský		nesnášenlivý		
pravdivý a otevřený		podlý a nepravdivý		
nápomocný		lhostejný		
odvážný a čestný		zbabělý a zákeřný		

Jsem...	Zakříž- kujte	Jsem...	Zakříž- kujte	Kdy se vám stane, že se zachováte špatně?
radostný ze štěstí druhých		závistivý		
přející, když je jiný pochválený		žárlivý		
pořádný		nepořádný		
pečlivý na své věci		lajdácký a neopatrný		
opatrný na cizí věci		nepozorný na cizí majetek		
spravedlivý		lhostejný		
uznalý a přející		neuznalý, nepřející		
zastávce slabších		tyran		
ohleduplný k zvířatům a rostlinám		lhostejný k potřebám zvířat a přírody		

Popište během svátosti smíření situace, kdy se vám nedaří chovat se správně.

Moje osobní poznámky a postřehy

Lined writing area consisting of 14 horizontal lines.

Two horizontal lines for writing, positioned below the puzzle heart graphic.

Můj vztah k vlastní osobě

I se sebou samým - svým tělem i myslí - musíme dobře vycházet. Občas děláme věci, které nám příliš nesvědčí anebo vysloveně škodí...

Čeho děláte příliš?

Zakřížkujte, co se vás týká. Do prázdných políček запиšte další věci, které vás napadly.

sledování televize		nakupování	
počítačové hry		lenošení	
jídlo			
sladkosti			
poslouchání hudby			
SMS, telefonování			

Často opomíjíme záležitosti a věci, které nám prospívají.

Co zanedbáváte?

Zakřížkujte, co se vás týká. Do prázdných políček запиšte další věci, které vás napadly.

spánek		příroda	
sport a pohyb		zdravá strava	
učení		čas na modlitbu	
čas na rodiče a příbuzné			
čas na přátele			
čas na nedělní bohoslužbu			

Často bychom si přáli věci, které nám neprospívají, dokonce nám škodí. To, že je nemáme, nás trápí a zlobí.

Bůh si přeje, abychom byli spokojení s tím, co máme a jací jsme - takové nás stvořil.

Napište, co se vás týká:

Sním o velkém bohatství.

Chci mít:

V budoucnosti se chci spokojit s tím, co mám a co si poctivě opatřím.

Sním o tom, že budu velký, statečný, mocný nebo krásná.

Chtěl bych, aby

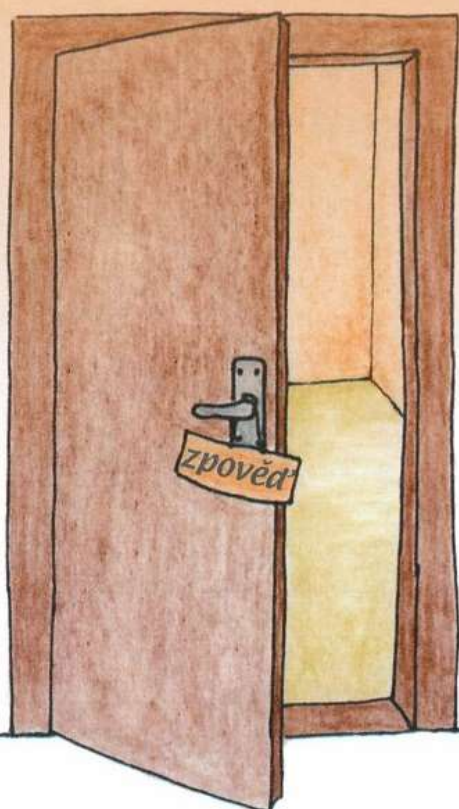
Toužím po tom, aby mě ostatní uznávali a ctíli. Sním o slávě a proslulosti.

Chci, aby

V budoucnosti se chci spokojit s takovým životem, který mi daruje Bůh...

Svou přípravu na svátost smíření si můžete vzít s sebou do zpovědnice. Pak si lépe vzpomenete, co všechno jste chtěli Bohu svěřit.

Svátost smíření

Vstup do zpovědní místnosti nebo do zpovědnice

Svátost smíření sama o sobě je vlastně docela jednoduchá. Vstoupíme do zpovědní místnosti nebo do zpovědnice, sedneme si na židli nebo poklekneme na klekátko.

Většinou začne kněz, a to znamením kříže. To děláme spolu s ním.

Když je starší, **někdy řekne:**

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.“

Na to odpovíme:

„Až na věky, amen.“

Pak kněz řekne několik slov nebo krátkou modlitbu, aby nás připravil na svátost a soustředil naše myšlenky. Může říct: „Pán Ježíš nepřišel povolát spravedlivé, ale hříšníky.

Důvěřuj mu a on tě přijme.“

Pak krátce řekneme, kdy jsme byli naposledy u svátosti smíření a můžeme dodat, kolik nám je let apod. Tak bude kněz vědět, jak s námi má rozmlouvat.

Pak vyznáme své hříchy. **Můžeme začít formulací:** „Vyznávám se Bohu všemohoucímu ze svých hříchů...“

Nebo: „Zpytoval jsem své svědomí a lituji těchto skutků...“

Ale nemusíte si dělat starosti se zapamatováním nějakých složitých formulací, můžete užít i jiná slova a formulace.

Vyznání hříchů

Vyznání hříchů je hlavní částí svátosti smíření. Vyprávíme Bohu, co se v našem životě stalo špatného. Bůh to sice už samozřejmě ví, ale čeká, jestli si to uvědomíme i my a jestli pochopíme, v čem jsme chybovali. Proto je pro nás důležité, abychom své viny vyslovili nahlas.

Je potřeba, abychom během svátosti smíření mluvili stejně, jako to děláme v běžném hovoru - nemá smysl říkat: „*Byla jsem zlá na svoji kamarádku...*“

„Být zlá na kamarádku“ může znamenat, že si ji nevšímáme, stejně jako to, že jsme jí ukradli učebnice nebo zapálili bundu. Je potřeba být konkrétní a rovnou říci: „*Praštil jsem bratra koštětem, protože se mi posmíval...*“

Svá provinění a hříchy nazývejme jasně a přímo, nepokoušejme se je

omlouvat, jako třeba: „*Nadávala jsem svojí sestře - ale ona je opravdu úplně hloupá!*“

Když nevíme, jak dál, nebojme se to knězi říct a poprosit ho o pomoc. Nebo si klidně můžeme vzít čas na rozmyšlenou.

V zásadě platí: je potřeba, abychom vyznali všechny opravdu těžké a závažné hříchy a viny. A pokud je to možné, také vyznejme, jak často a při jakých příležitostech se jich dopouštíme. Vedle toho je samozřejmě dobré a správné vyznat i věci, možná méně důležité, které zatěžují naše svědomí.

Zakončení svátosti smíření

Když skončíme vyznání svých vin, řekneme to knězi.

Kromě výčtu hříchů bychom také měli přiznat, že je nám líto, čeho jsme se dopustili a že se budeme snažit, aby se to neopakovalo.

Stačí, když to řekneme obyčejnými slovy: „Všech hříchů, kterých jsem se dopustila, lituji. Pane Ježíši, prosím, odpusť mi!“

Nebo: „Pane Ježíši, to jsou všechny mé hříchy, kterých jsem si vědom a na které si vzpomínám.

Prosím Tě o odpuštění i těch hříchů, na které jsem zapomněl a které si neuvědomuji. Všech svých provinění lituji a prosím o odpuštění!“

Odpověď kněze

Po našem vyznání vin hovoří kněz. Neposuzuje naše viny a hříchy, ale jako prostředník Boha se nám snaží ukázat aspoň záblesk Boží dobroty a lásky k nám.

Měl by nás povzbudit a říci něco o Bohu.

Skrze kněze při svátosti hovoří také Bůh. Je tedy potřeba pozorně naslouchat a pamatovat si, co by nám mělo a mohlo pomoci.

Pokání

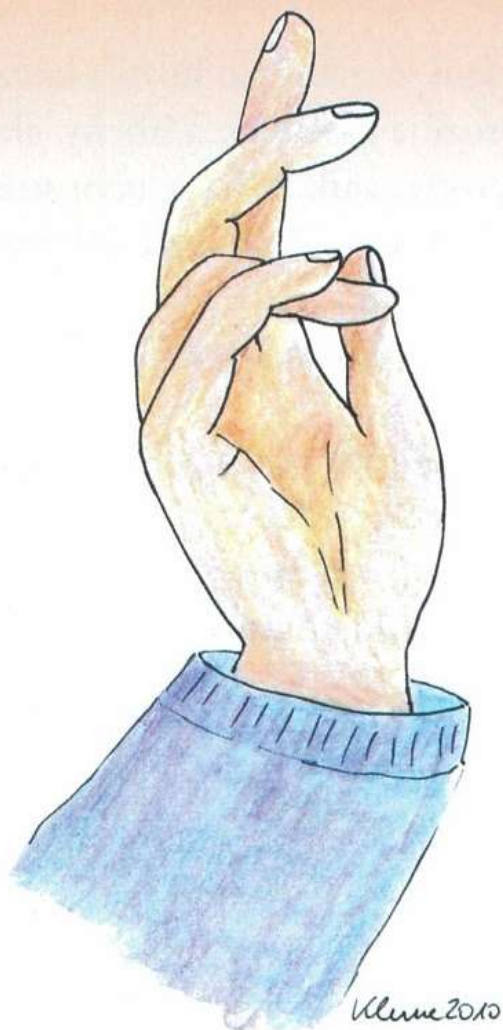
Na závěr naší zpovědi nám kněz často dá nějaký úkol, který bychom měli splnit, nebo uloží nějaké předsevzetí. Je to vlastně znamení nového počátku, povzbuzení na cestu. Říkáme tomu pokání. Často spočívá v tom, že bychom se měli pomodlit určitou modlitbu nebo vykonat nějaký dobrý skutek.

Pokání může být různé - nějaký

kněz nám může uložit, abychom udělali někomu radost, třeba zrovna té kamarádce, se kterou máme největší spory a problémy.

Když nám není jasné, jak často se máme tu určenou modlitbu modlit nebo jak přesně má ten náš dobrý skutek vypadat, nebojme se kněze zeptat - je tam ve zpovědnici kvůli nám a pro nás!

Rozhřešení

Tím, že nám kněz udělí rozhřešení, nám říká, že nám Bůh odpouští naše viny. Jsme od nich osvobozeni a můžeme začít nový život.

Při rozhřešení kněz říká:

„Bůh, Otec veškerého milosrdenství, smrtí a vzkříšením svého Syna

*smířil se sebou celý svět
a na odpuštění hříchů dal svého
svatého Ducha;
ať ti skrze tuto službu církve odpus-
tí hříchy a naplní tě pokojem.
Udělují ti rozhřešení ve jménu Otce
i Syna i Ducha svatého.“*

A my odpovíme: „*Amen.*“

Když kněz pronáší poslední větu („Udělují ti rozhřešení...“), pravou rukou nad námi dělá znamení kříže.

Stejně tak i my děláme znamení kříže, ale mlčky. Tím přijímáme Boží odpuštění.

Po rozhřešení kněz dodává:

*„Pán ti odpustil hříchy. Jdi v pokoj-
ji.“*

Na to můžeme odpovědět:

„Bohu díky.“

Samozřejmě se s knězem také běžně rozloučíme, poděkujeme mu a popřejeme hezký den.

Po zpovědi

Když nám kněz udělil svátost smíření, většinou pocítíme radost a úlevu - Bůh nám ulehčil od velkého břemene. Přesto - nebo právě proto

- nesmíme zapomenout na pokání, které nám kněz uložil. Je nejlepší vykonat ho hned, když to jde. Pak opravdu můžeme s Bohem začít nový život!

Můj děkovaný dopis Bohu

Zde napište, které věci chcete začít dělat lépe a jinak:

